

مقایسه اثر شیاف دیکلوفناک سدیم و استامینوفن در کنترل درد بعد از جراحی لوزه کودکان

یلدا جباری مقدم، گروه گوش، حلق و بینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز؛ نویسنده رابط

E-mail: YJ_moghaddam@yahoo.com

لاله کلامی؛ گروه بیهوشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

رضارادف؛ دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

رامین راقی فر؛ دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

رقیه زنده رزم؛ بیمارستان کودکان تبریز

دریافت: ۸۶/۶/۲۲ پذیرش: ۸۷/۹/۲۶

چکیده

زمینه و اهداف: جراحی لوزه یکی از شایعترین جراحی های انجام شده در سنین کودکی می باشد. درد محل عمل و درد ارجاعی به گوش یکی از ناراحت کننده ترین عوارض جراحی لوزه بوده و عدم کنترل مناسب درد منجر به امتناع کودک از شروع تغذیه دهانی و دهیدراتاسیون و افزایش طول دوره تفاہت کودک می شود. برخورد پزشکان در کنترل درد جراحی لوزه سلیقه ای بود و مراکز مختلف پروتکل های مختلفی را اجرا می کنند و هنوز دستور ثابتی در این خصوص در کتب مرجع ارائه نشده است. هدف از این مطالعه مقایسه اثرات ضد دردی شیاف استامینوفن با شیاف دیکلوفناک سدیم در جراحی لوزه کودکان است.

روش بررسی: ۱۵۰ کودک ۳-۱۴ ساله کاندید جراحی لوزه در یک مطالعه آینده نگر دوسویه کور از مهر ۱۳۸۵ تا فروردین ۱۳۸۶ توسط یک تیم واحد جراحی و بیهوشی آدنوتانسیلکتومی شده و شیاف دیکلوفناک براساس وزن دریافت کردند. درد بعد از عمل جراحی با معیار وانگ بیکر ارزیابی و نتایج آنالیز شد.

یافته ها: اثرات ضد دردی شیاف استامینوفن با شیاف دیکلوفناک تفاوت معنی دار نداشت ($P > 0.05$). اثرات ضد دردی ایندو دارو با سن و جنس کودکان رابطه ای نداشت ($P > 0.05$). عارضه خونریزی محل عمل بدنبال مصرف شیاف دیکلوفناک رویت نشد. مصرف شیاف مسکن بالا قابل بعد از قطع مصرف داروهای بیهوشی موثرتر است ($P < 0.05$).

نتیجه گیری: استامینوفن و دیکلوفناک در کنترل درد بعد از عمل به یک اندازه موثر هستند.

کلید واژه ها: آدنوتانسیلکتومی، استامینوفن، دیکلوفناک

مقدمه

می باشد عوارض جدی متعددی بعد از جراحی لوزه وجود دارد. درد محل عمل و درد گوش یکی از ناراحت کننده ترین عوارض بعد از عمل آدنوتانسیلکتومی است کودک به علت درد آزارنده گلو از شروع تغذیه دهانی امتناع می ورزد و همین امر زمینه ساز بروز دهیدراتاسیون، افزایش درجه حرارت بدن، طولانی شدن دوره

لوزه های کامی بزرگترین تجمع بافت لغایی در حلقه والدیر بوده و توسط ارگانیسم های متعددی دچار عفونت، التهاب و هیپرتروفی می شوند. اندیکاسیون های متعددی برای جراحی لوزه در کودکان وجود دارد و جراحی لوزه های کامی و حلقی یکی از شایعترین جراحی های انجام شده در کودکان سراسر جهان

جراحی و بیهوشی با پروتکل ثابت انجام شد. والدین کودکان نسبت به تجویز شیاف استامینوفن و یا دیکلوفناک فرزندشان اطلاع داشته و رضایتمندی خود را درخصوص ورود فرزندانشان به مطالعه اعلام کرده بودند. بیماران سندرمیک و یا کودکان دچار بیماریهای خاص سیستمیک از مطالعه خارج شدند. بیماران در سه گروه ۵۰ نفره A,D,C تقسیم شدند جراح و همکار کترل کننده درد از چگونگی تقسیم بنده بیماران اطلاع نداشتند. کودکان در گروه A تحت تجویز شیاف استامینوفن با دوز ۳۵ mg/kg و در گروه D تحت تجویز شیاف دیکلوفناک با دوز ۳ mg/kg بالاصله بعد از قطع داروهای بیهوشی قرار می گرفتند. شیاف بالاصله بعد از قطع داروهای بیهوشی در اتاق عمل تعییه می شد. میزان درد بیماران براساس معیاروانگ بکر بصورت مدون ۳۰ دقیقه، ۶۰ دقیقه، ۱۲۰ دقیقه، ۱۸۰ دقیقه و ۲۴۰ دقیقه بعد از عمل سنجیده شده و در چک لیست علامتگذاری می شد. ضمناً به میزان رخداد تهوع و استفراغ و زمان شروع تغذیه دهانی و یا رویت هرگونه عارضه بعد از عمل نیز توجه کرده و در چک لیست علامتگذاری می شد. در گروه C ۵۰ نفر کودک ۴-۱۴ سال که توسط همان تیم آدنوتانسیلکتومی شده ولی طبق روشن بخش ENT بعد از هشیاری کامل و پس از انتقال از اتاق عمل و ورود به بخش ENT شیاف استامینوفن با دوز ۳۵ mg/kg دریافت می کردند. برای تمام این ۵۰ نفر هم از زمان قطع داروهای بیهوشی تا ۲۴۰ دقیقه بعد از آن چک لیست تکمیل گردید. از آزمونهای اماری Chi-square, T-test استفاده شد.

یافته ها

از ۱۰۰ کودک که تحت تعییه شیاف بالاصله بعد از قطع داروهای بیهوشی قرار گرفتند ۴۹ نفر پسر و ۵۱ نفر دختر بودند که در محدوده سنی ۳-۱۴ سال قرار داشتند. از ۵۰ کودک در گروه A (شیاف استامینوفن) ۲۶ نفر دختر و ۲۴ نفر پسر و از ۵۰ کودک در گروه D (دیکلوفناک سدیم) ۲۵ نفر دختر و ۲۵ نفر پسر بودند. محدوده سنی کودکان به تفکیک در دو گروه استامینوفن و دیکلوفناک در جدول ۱ اورده شده است.

جدول ۱: توزیع سنی دو گروه مصرف کننده شیاف بالاصله بعد از قطع بیهوشی

سن دیکلوفناک (D)	استامینوفن (A)	سن
۳	۷	۳-۴
۱۴	۲۰	۵-۶
۹	۵	۷-۸
۱۳	۱۱	۹-۱۰
۸	۲	۱۱-۱۲
۳	۵	۱۳-۱۴
۵۰	۵۰	جمع

نقاہت بیمار می باشد. عوامل مختلفی در میزان درد بعد از عمل لوزه نقش دارند. انواع تکنیک های مختلف جراحی اثرات متفاوتی بر میزان درد بعد از عمل دارند، درد بعد از جراحی لوزه هم بصورت درد گلوو هم به صورت درد گوش درک می شود که علت درد گوش ها نورالری ارجاعی به علت تحریک عصبی گلوسوفارنژیال است که از سطح دیستال کانستیریکتورفوکانی که محل بستر لوزه می باشد می گذرد(۱). جهت کترل درد بعد از عمل لوزه مطالعات مختلفی شده است. در چندین مطالعه جهت کترل درد تزریق داروهای بی حسی طولانی اثر ماند بوبی واکائین بصورت لوکال در محل بستر لوزه بررسی شده است گروهی تزریق کورتیکواستروئیدها بصورت سیستمیک و یالوکال مورد آزمایش قرار داده اند. در مطالعات مختلفی اثرات مصرف خوراکی انواع ضد دردها از قبیل استامینوفن، آیپوروفن و یا استامینوفن کلینین بررسی شده است. آنچه که در این میان اهمیت خاصی دارد نحوه کترل درد بیمار در فاصله زمانی بین اتمام جراحی و برگشت هوشیاری بیمار است. اعتقاد براین است بهترین وضعیت اقدام به کترل درد زمانی است که داروهای بیهوشی قطع شده و هوشیاری بیمار در حال برگشت است(۲). در حالیکه اقدام به تجویز مسکن ها بصورت تاخیری و بعد از برگشت هوشیاری و شروع احساس درک در بیمار تاثیر کافی نخواهد داشت. Litalieni و همکاران از فرانسه مزايا و معایب مصرف NSAID ها در کترل درد بعد از عمل جراحی لوزه در کودکان را بررسی کرده و اعلام کردند NSAID ها غیر کتورالاک نقشی در افزایش ریسک خونریزی بعد از عمل جراحی لوزه ندارند(۳). Thorneman و همکاران از سوئد در یک مطالعه مزايا کترل درد با استفاده دیکلوفناک یا استامینوفن را بررسی کرده و تفاوت معناداری در تاثیر ضد دردی این دو دسته داروئی شناسائی نکرده ولی اعلام نمودند که مصرف منظم دارو بالاصله بعد از اکستوپاسیون بصورت معنادار موثرتر از مصرف دارو بهنگام شروع درک درد در بخش می باشد(۴). Tawalbeh و همکاران اثرات کترل درد شیاف دیکلوفناک و استامینوفن را در کترل درد بعد از عمل جراحی لوزه بررسی کرده و اعلام کردند که شیاف دیکلوفناک موثرتر از استامینوفن در کترل درد بعد از عمل و شروع تغذیه دهانی و میزان تهوع و استفراغ بعد از عمل بوده است(۵). Romsing و همکاران اثر تک دور کتورالاک بر کترل درد بعد از عمل لوزه را بررسی کرده و اعلام کردند کتورالاک تک دوز ۱ mg/kg و یا بالاصله بعد از جراحی در کترل درد لوزه موثر بوده و بدون اثر سوء افزایش ریسک خونریزی می باشد(۶).

مواد و روش ها

۱۵۰ کودک ۳ تا ۱۴ ساله کاندید جراحی لوزه از مهر ۱۳۸۵ لغايت فوردين ۱۳۸۶ در اين مطالعه وارد شدند. مطالعه بصورت دو سویه کور انجام شد. تمام جراحی ها توسط يك تيم واحد

جدول ۲: میزان شکایت از درد در دو گروه مصرف کننده شیاف استامینوفن و دیکلوفناک بلا فاصله بعد از قطع بیهوشی

که نوع خوراکی ایوپروفن و شیاف دیکلوفناک به فراوانی تجویز می شوند. آدنوتانسیلکتومی یکی از شایعترین جراحی های انجام شده در سنین کودکی می باشد. عوارض جدی متعددی از قبیل، خونریزی، انسداد راه هوایی، ادم ریه، نارسائی والوفارنکس و تنگی نازوفارنکس و حتی مرگ بعد از جراحی آدنوتانسیلکتومی گزارش شده است. با بهبود تکنیک های جراحی و بیهوشی تعداد عوارض بعد از عمل آدنوتانسیلکتومی کاهش پیدا کرده است ولی متاسفانه هنوز درد محل عمل بدنبال جراحی شایعترین عارضه می باشد(۱). درد نه تنها باعث ناراحتی کودک می شود بلکه بخاطر امتناع کودک از شروع تغذیه دهانی باعث دهیدراتاسیون و تب افزایش دوره تفاہت بیمار می شود. لذا کترسل درد بعد از عمل جراحی لوزه اهمیت خاصی خواهد داشت. مراکز مختلف جراحی لوزه کودکان پرتوکل های متعددی را بصورت روتین جهت کترسل درد بعد از عمل توصیه می کنند. در این مطالعه نتایج درد بعد از عمل بیماران که در سه گروه قرار گرفته بوند مقایسه شدند. مقایسه معیارهای درد نشان داد کودکانی که بالاصله بعد از قطع داروهای بیهوشی داروی ضد درد بصورت شیاف تجویز شده بود بصورت معنادار امتیاز درد پایین تری از بقیه کودکان داشتند($P < 0.05$) ولی تفاوت معنادار بین دو گروه شیاف استامینوفن و شیاف دیکلوفناک از نظر درجه درد یافت نشد($P > 0.05$). در کودکانی که شیاف دیکلوفناک تجویز شده بود بصورت معنادار عارضه خونریزی بعد از عمل بیشتر از سایر گروهها رویت نشد($P < 0.05$). این می تواند نشانگر عدم تاثیر تک دوز شیاف دیکلوفناک در رویت عارضه خونریزی بعد از عمل باشد. میزان درد بعد از عمل رابطه ای با سن و جنس کوکان نداشت($P > 0.05$).

و همکاران از سوئد نیز در مطالعه‌ای مشابه که Thorinemens بر روی کنترل درد بعد از جراحی لوزه درکودکان انجام داده بودند نشان دادند که شروع مصرف شیاف مسکن بالا فاصله بعد از قطع مصرف داروهای بیهوشی و ادامه آن بصورت خوراکی تاثیر معنادار در کنترل درد و حال عمومی کودکان در مقایسه با شروع مصرف ضد درد فقط به هنگام اظهار درد میماران دارد.^(۴)

امتیاز درد بصورت معنادار در گروه C که شیاف استامینوفن در بخش مصرف شده بود بالاتر بود ($P < 0.05$) ولی امتیاز درد در دو گروه A با همدیگر تفاوتی نداشت ($P > 0.05$). سه گروه از نظر میزان استفراغ بعد از عمل تفاوتی باهم نداشتند ولی میزان درجه حرارت بالای بدن (بیشتر از ۳۷.۵) در گروه C شاهد بیشتر بود. کودکان گروه C بطور متوسط ۵/۵ ساعت بعد از انتقال از اتاق عمل تمایل به تغذیه دهانی داشتند ولی کودکان گروه A ۳/۵ ساعت و کودکان گروه D ۳ ساعت بعد از انتقال از اتاق عمل تمایل به تغذیه دهانی داشتند(جدول ۲). هر سه گروه از نظر فراوانی میزان خونریزی بعد از عمل با همدیگر تفاوتی معنادار نداشتند ($P > 0.05$).

بحث

بهترین تعریفی که از درد شده و مورد قبول مجمع بین المللی مطالعه درد^۱ و انجمان آمریکائی درد^۲ قرار گرفته، عبارت است از: درد یک احساس ناخوشایند و یک تجربه روحی همراه با آسیب بالقوه یا واقعی بافت است. در این تعریف، درد را فقط به عنوان یک آسیب بافتی تعریف نمی کند بلکه درد را به عنوان پدیده ای مطرح می کند که ابعاد مختلف جسمی، روانی را نیز تحت تاثیر قرار می دهد. البته نمی توان گفت همیشه بین شدت آسیب به بافت و میزان درد احساس شده رابطه قابل پیش یینی وجود دارد^(۶). درجات خفیف درد می تواند با تجویز ضد دردهای غیرآپوئیدی کنترل شود. استامینوفن با دوز ۱۰-۱۵ mg/kg هر ۴-۶ ساعت تا ماکزیمم دوز ۴ gr در ۲۴ ساعت به تنهایی یا در همراهی با اکسی کلدون ۰-۱۵ mg/kg - ۰-۱ برای کودکانیکه تغذیه دهانی دارند مفید می باشد. شیاف استامینوفن نیز می تواند در شرابیطی که تغذیه دهانی برقرار نمی باشد تجویز شود. ولی دوز داروئی حدود ۳۵ mg/kg از شیاف استامینوفن برای رسیدن به تاثیر در حد نوع خوراکی استامینوفن با دوز ۱۰-۱۵ mg/kg ضروری است. استفاده از دسته داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی هم به عنوان ضد درد قابل توصیه است. دیکلوفناک سدیم و آپویروفن از جمله داروهای موجود در این دسته هستند.

بلافاصله بعد از قطع داروهای بیهوشی مصرف شود بصورت معنادار نتایج کترل درد بهتری از مصرف آن قبل از شروع جراحی را خواهد داشت. آنها هیچگونه عارضه خونریزی بدنبال مصرف این شیاف را ذکر نکردند(۹).

Baer و همکاران اثرات ضددرد استامینوفن و دیکلوفناک را در بیماران آدنوتانسیلکتومی شده با هم مقایسه گردند و نشان دادند که ایندو دارو به یک اندازه در کترل درد بعد از عمل و رفتار کودک موثر هستند و تفاوت معنادار ندارد(۱۰).

با تجزیه و تحلیل یافتها مطالعه انجام شده در این مرکز به نظر می رسد که اولاً جهت کاهش درد بعد از عمل بیماران و طی کردن سریع دوره تقاضت و شروع تغذیه دهانی بهتر است تجویز داروهای مسکن بلافاصله بعد از قطع داروهای بیهوشی شروع شود ثانیاً شیاف استامینوفن و شیاف دیکلوفناک هر دو بعنوان مسکن در مدت زمانی که بیمار هوشیار کامل بعد از بیهوشی را کسب نکرده قابل مصرف بوده و از نظر میزان کترول درد اثرات مشابه دارند و مصرف تک دوز شیاف دیکلوفناک خطر خونریزی محل عمل را افزایش نمی دهد. به نظر می رسدبا توجه به اهمیت درد کودکان بعد از آدنوتانسیلکتومی نحوه کترول درد بعد از جراحی لوزه نیاز مند انجام مطالعات بیشتر در مراکز مختلف جراحی کودکان می باشد تا در نهایت بتوان پروتکل ثابتی را پیشنهاد کرد.

References

- Cummings CW, John MF, Lee AH, Charles JK, Mark AR, Davis ES. Otolaryngology & Head and neck surgery, 4th ed. Philadelphia, Mosby 2005: 4435-416.
- Miller R, Anesthesiaiology, 4th ed, Philadelphia, Pennsylvania, 2005; 2731-2732.
- Litalien C, Jacqz-Aigrain E. Risks and benefits of nonsteroidal anti-inflammatory drugs in children: A Comparison with paracetamol, *Pediatr Drug* 2001; 3(11): 817-58.
- Thorneman G, Akervall J. Pain treatment after tonsillectomy: Advantages of analgesics regularly given compared with analgesics on demand, *Acta Otolaryngol* 2004; 120(8): 986-9.
- Tawalbeh MI, Comparative study of diclofenac sodium and paracetamol for treatment of pain after adenotonsillectomy in children, *Saudi Med J* 2001; 22(2): 121-3.
- Ball J, Bindler R. Pediatric Nursing: *Caring for children*, 2nd ed, Philadelphia, mosby 1990; 50-52.
- Homer JJ, Frewer JD, Swallow J, Semple P, An audit of post-operative analgesia in children following tonsillectomy, *J Laryngol Otol* 2002; 116(5): 367-70.
- Leontev DV, Babaev BD, Shishkov MV, Ostreiko IF, effect of nonsteroidal anti-inflammatory drugs and paracetamol on hemodynamic changes during postoperative analgesia in children. *Anesteziol Reanimatol* 2005; 1: 22-50.
- Nordbladh I, Ohlander B, Bjorkman R. Analgesia in tonsillectomy: a double-blind study on pre and post-operative treatment with diclofenac. *Clin Otolaryngol Allied Sci* 1991; 16(6): 554-80.
- Baer GA, Rorarius MG, Kolehmaninen S, Selin S. The effect of paracetamol or diclofenac, administered before operation on postoperative pain and behavior after adenoidectomy in small children, *Anesthesia* 1992; 47(12): 1078-80.
- Homerr و همکاران در انگلستان در مطالعه ای میزان درد بعد از عمل جراحی لوزه را در حدود متوسط تا شدید ارزیابی کردند و نشان داده اند که پروتکل روتین استفاده از مسکن بلافاصله بعد از انتقال به بخش کترول کافی در میزان درد بعد از عمل ندارد. و همینطور نشان دادند شروع مصرف مسکن قبل از انتقال بیمار به اتفاق عمل نیز تأثیری در بهبودی کترول درد ندارد(۷).
- NSAID و همکاران از روسیه اثرات ضد درد داروهای NSAID و استامینوفن و اوپیوئید در کترول درد بعد از عمل جراحی لوزه مقایسه کرده و نشان دادند که دیکلوفناک و استامینوفن به یک میزان و بقدر کافی در کترول درد موثر بوده اند و نیازی به تجویز اوپیوئید در کترول درد در این بیماران وجود نداشت(۸).
- Litalien و همکاران در فرانسه مطالعه بر روی مصرف گروه داروئی NSAID بر کترول درد بعد از جراحی لوزه در کودکان انجام داده و نشان دادند اثرات ضد دردی خفیف و یا متوسط بدنبال مصرف کتوپروفن و دیکلوفناک واپسپروفن بصورت دوز منفرد در کودکان بزرگتر از یکسال وجود دارد. افزایش ریسک عارضه خونریزی نیز بدنبال مصرف این دسته داروئی وجود ندارد. آنها فقط مصرف داروی کتورالاک را از این دسته داروئی استثناء کردنند(۳).
- Nordbladh و همکاران از سوئد ضد درد در بیماران تانسیلکتومی شده را در یک مطالعه دو سویه کوربررسی کرده و نشان دادند دیکلوفناک سدیم اگر بصورت شیاف تک دوز